

[Svend Auken]

Danmark har netop aldrig satset særligt på egentlige beskæftigelsesinitiativer, men hvis regeringen er af den opfattelse, at erhvervs politik, energipolitik, bolig- og byggepolitik, byfornyelse og uddannelse af de unge ikke kan bruges til at nedbringe arbejdsløsheden, synes jeg, at dette skal siges klart.

Statsministeren har derimod ret på et andet punkt. Det er, når det gælder støtten til de mest udsatte grupper på arbejdsmarkedet. Så er man faret frem med nedskæringer. Ungdomsgaranti vil man ikke høre om. Kommunernes indsats over for de unge skulle fjernes. Jobskabelsesloven skal forringes; arbejdstilbuddene til de langtidsledige er allerede skåret ned, og vi ved fra budgetredøgørelsen, at der skal skæres yderligere ned.

Statsministeren havde desværre ikke ret, da han sagde, at der var indgået forlig mellem regeringen og socialdemokratiet om en forstærket indsats mod ungdomsarbejdsløsheden. Det, vi er blevet enige om, hr. statsminister, er at undgå nogle af de mest uhyrlige nedskæringer i det, regeringen oprindeligt havde foreslået. Regeringen havde foreslået, at der slet ingen pligt skulle være for kommuner og amter til at gøre noget for de unges arbejdsløshed. Det har vi heldigvis, tror jeg, i kraft af at vi var et flertal i folketinget, overtalt regeringen til, at man ikke skulle gøre, men det er selvfølgelig ikke ensbetydende med, at der er tale om en forstærket indsats – bare det var så vel.

Vores konklusion kan kun være, at hvis der er gunstige virkninger af regeringens politik, er det ikke virkninger, der viser sig for de ledige. Dem bliver der flere af, og de får det vanskeligere i samfundet.

(Kort bemærkning).

Dyremose (KF):

Vi er enige om, at arbejdsløsheden er alt for stor. Vi er enige om, at det er et alvorligt problem, der skal bekæmpes. Det er derfor, jeg i mit indlæg advarede imod, at man tegnede et for dystert billede af problemet. Det er stort nok i forvejen, og det var derfor, jeg advarende sagde, at hr. Svend Auken i december havde talt om, at der ville blive 50.000–60.000 flere arbejdsløse i gennemsnit. Heldigvis bliver det nu kun 1/3 mere. Det kan vi vel i fællesskab være glade for.

Hr. Svend Auken sagde, at der ville blive op til 350.000 arbejdsløse i den vinter, vi nu er ved at være igennem. Det, jeg udtrykte glæde over, var, at det altså viser sig, at hvis vi tager februar måned, var det 310.000, hvis vi tager marts måned, var det 302.000. Det er altså væsentligt bedre end det, hr. Svend Auken sagde. Det var det budskab, jeg gerne ville have igennem som det ene budskab.

Det andet er, at når hr. Svend Auken prøver at give det indtryk, at det skulle være specielt under denne regering, at man øger arbejdsløsheden, så må vi konstatere, at det første år under denne regering får vi i gennemsnit en øgning af arbejdsløsheden af størrelsesordenen 17.000. Det er for mange, og det skal nedbringes, men i de tre år fra 1979 til 1982 steg arbejdsløsheden med ca. 100.000. Dertil kom, at ca. 65.000 gik på efterløn. Det vil sige, at det i virkeligheden, hvis vi skal tage de sammenlignelige tal, var en 50.000–60.000 pr. år i stigning under socialdemokratiet. Det er 17.000 pr. år i stigning under os. Hvad er så det værste?

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg har i modsætning til hr. Dyremose holdt mig til det, som statsministeren og finansministeren sagde var det afgørende, nemlig det år, hvor virkningerne af regeringens politik slår fuldt igennem, 1984. Måler man den gennemsnitlige ledighed, der kommer i 1984 som forudsagt af OECD, som forudsagt af det økonomiske råds formandskab og næsten forudsagt af finansministeriet, så kommer man til det resultat, at den sæsonkorrigerede ledighed ved udgangen af det år i forhold til, hvad den sæsonkorrigerede ledighed var, da statsministeren skiftede navn fra hr. Anker Jørgensen til hr. Poul Schlüter, er steget med 80.000. Det kunne jeg godt forstå at man kunne argumentere for, hvis det gik tilbage i øvrigt økonomisk, men hvordan vil man forklare folk, at der er opgang i konjunkturerne, og at man så bruger denne opgang til at skabe en yderligere arbejdsløshed på 80.000? Fra 1980 til 1981 derimod, det ved hr. Dyremose godt, steg arbejdsløsheden over hele den vestlige verden, og da var der produktionsfald og nedgang overalt.